

Historia

Nazwa dzielnicy pochodzi od karczmy, która w roku 1835 stanęła przy Szosie Krakowskiej. Tak nazwano później kolonię, a wreszcie całą dzielnicę. Zanim okolica zasłużyła na własną nazwę była przez wieki częścią osady wchodzącej w obręb królewskiej wsi Wielka Wola. Najstarsze pisane źródła dotyczące tych terenów sięgają 1238 r.

Główne trasy komunikacyjne Ochoty zaczęły powstawać już w XVIII w. Na przykład droga Królewska (pokrywająca się częściowo z obecnymi ulicami Nowowiejską i Niemcewicza) w 1768 roku, a budowę Szosy Krakowskiej (późniejsza ulica Grójecka), a także Nowej Drogi Jerozolimskiej (obecnie Aleje Jerozolimskie) rozpoczęto w roku 1817. Wielkim wydarzeniem było wybudowanie w latach 1840 - 1848 Kolei Warszawsko - Wiedeńskiej. Połączyła ona Ochotę ze stolicą i światem. Do szybkiego rozwoju dzielnicy przyczyniła się też budowa Filtrów na Koszykach (1886) i Szpitala im. Dzieciątka Jezus (1901). Do budowy Filtrów ostatecznie doprowadził w 1886 roku Sokrates Starynkiewicz, rosyjski namiestnik pełniący także obowiązki prezydenta Warszawy. Projekt kanalizacji i wodociągów dla miasta wykonali angielscy inżynierowie William Lindley i jego syn William Heerlein. Warto dodać, że pierwsze zabiegi renowacyjne przy Filtrach poczyniono dopiero w... 1995 roku. Dziś jest to najpiękniejszy i najlepiej utrzymany zabytek architektury przemysłowej w Warszawie i wciąż czynny!

Okresem prawdziwej prosperity dla Ochoty było dwudziestolecie międzywojenne. Plac Narutowicza stał się wtedy głównym węzłem komunikacyjnym (obok Grójeckiej). Zaczęły powstawać nowoczesne osiedla mieszkaniowe, m.in. Staszica i Lubeckiego, dziś odbudowane ze zniszczeń wojennych, piękne i zielone. Po przeniesieniu lotniska na Okęcie Pola Mokotowskie przeobraziły się w park - do dziś miejsce rekreacji.

Wrzesień 1939 roku był dla Ochoty okresem bohaterskich walk w obronie Warszawy. Od 8 do 27 września 1939 roku, mieszkańcy bronili stolicy wspomagając słynne pułki "Dzieci Lwowskich", "Strzelców Suwalskich" oraz "Robotnicze Bataliony Obrony Warszawy". Symbolem bohaterstwa żołnierzy Wojska Polskiego jest pomnik Barykada Września - dzieło prof. Juliana Pałki. Rokrocznie w rocznicę Września

odbywają się tam uroczystości upamiętniające wrześniowy bój.

Po wojnie Ochota została szybko odgruzowana i odbudowana. Zaczęło przybywać nowych osiedli mieszkaniowych i budynków użyteczności publicznej. Budowano je zgodnie z wymaganiami socrealizmu, na szczęście oszczędzając Starą Ochotę. Nazwa dzielnicy pochodzi od karczmy, która w roku 1835 stanęła przy Szosie Krakowskiej. Tak nazwano później kolonię, a wreszcie całą dzielnicę. Zanim okolica zasłużyła na własną nazwę była przez wieki częścią osady wchodzącej w obręb królewskiej wsi Wielka Wola. Najstarsze pisane źródła dotyczące tych terenów sięgają 1238 r.

Główne trasy komunikacyjne Ochoty zaczęły powstawać już w XVIII w. Na przykład droga Królewska (pokrywająca się częściowo z obecnymi ulicami Nowowiejską i Niemcewicza) w 1768 roku, a budowę Szosy Krakowskiej (późniejsza ulica Grójecka), a także Nowej Drogi Jerozolimskiej (obecnie Aleje Jerozolimskie) rozpoczęto w roku 1817. Wielkim wydarzeniem było wybudowanie w latach 1840 - 1848 Kolei Warszawsko - Wiedeńskiej. Połączyła ona Ochotę ze stolicą i światem. Do szybkiego rozwoju dzielnicy przyczyniła się też budowa Filtrów na Koszykach (1886) i Szpitala im. Dzieciątka Jezus (1901). Do budowy Filtrów ostatecznie doprowadził w 1886 roku Sokrates Starynkiewicz, rosyjski namiestnik pełniący także obowiązki prezydenta Warszawy. Projekt kanalizacji i wodociągów dla miasta wykonali angielscy inżynierowie Wiliam Lindley i jego syn Wiliam Heerlein. Warto dodać, że pierwsze zabiegi renowacyjne przy Filtrach poczyniono dopiero w... 1995 roku. Dziś jest to najpiękniejszy i najlepiej utrzymany zabytek architektury przemysłowej w Warszawie i wciąż czynny!

Okresem prawdziwej prosperity dla Ochoty było dwudziestolecie międzywojenne. Plac Narutowicza stał się wtedy głównym węzłem komunikacyjnym (obok Grójeckiej). Zaczęły powstawać nowoczesne osiedla mieszkaniowe, m.in. Staszica i Lubeckiego, dziś odbudowane ze zniszczeń wojennych, piękne i zielone. Po przeniesieniu lotniska na Okęcie Pola Mokotowskie przeobraziły się w park - do dziś miejsce rekreacji.

Wrzesień 1939 roku był dla Ochoty okresem bohaterskich walk w obronie Warszawy. Od 8 do 27 września 1939 roku, mieszkańcy bronili stolicy wspomagając słynne pułki "Dzieci Lwowskich", "Strzelców Suwalskich" oraz "Robotnicze Bataliony Obrony Warszawy". Symbolem bohaterstwa żołnierzy Wojska Polskiego jest pomnik Barykada Września - dzieło prof. Juliana Pałki. Rokrocznie w rocznicę Września

odbywają się tam uroczystości upamiętniające wrześniowy bój.

Po wojnie Ochota została szybko odgruzowana i odbudowana. Zaczęło przybywać nowych osiedli mieszkaniowych i budynków użyteczności publicznej. Budowano je zgodnie z wymaganiami socrealizmu, na szczęście oszczędzając Starą Ochotę.

- [Okres międzywojenny](#)
- [II wojna światowa](#)
- [Po II wojnie światowej](#)
- [Reduta Ordona](#)

- [Share](#)
- [PDF](#)
- [Drukuj](#)